

روزنامه‌نگاران در مورد پوشش علمی هنگام بیماری همه‌گیر کووید ۱۹ چه می‌گویند؟

آنیتا ماکر

ترجمه: زهرا بارانی

شماره دانشجویی: ۹۷۱۳۲۳۴۱۴۰

درس: ارتباطات و مسایل مهم جهانی

استاد: آقای دکتر علی احمدی

همه‌گیری بیماری کرونا بسیاری از روزنامه‌نگاران اصلی را به زمینه‌های ناآشنایی از جمله پوشش نظرات متخصصان که با محتوای بررسی شده توسط همگان پشتیبانی نمی‌شود، گزارش در مورد نشانه‌ها و ارزیابی علمی پاسخ سریع فوری با پیچیدگی بالا سوق می‌دهد. آنها چگونه در مدیریت این شرایط موفق شدند؟ ما از پنج روزنامه‌نگاری که در رسانه‌های اصلی فعالیت می‌کنند در مورد تجربه آنها سوال کردیم.

لیست روزنامه‌نگارانی که با آنها مصاحبه کردیم به این شرح است:

تامار خان یک روزنامه‌نگار علوم و بهداشت با تجارت روز، آفریقای جنوبی است.

سابین ریگتی در سائوپائولو برزل برای Folha de S. Paulo ، درباره علم و نوآوری می‌نویسد.

رما ناگارا جان روزنامه نگاری در کشور هند است که درباره بهداشت عمومی در تایمز هند می نویسد.

کلوئه Hecketsweiler موضوعات بهداشت، داروخانه و بیوتکنولوژی را برای لوموند فرانسه پوشش می دهد.

اپروا منداویلی گزارشگر علوم و بهداشت جهانی برای نیویورک تایمز ، ایالات متحده آمریکا است.

اول: ما در طول دوره همه گیری کرونا، اطلاعات علمی زیادی داشتیم. چگونه این حجم زیاد اطلاعات(صداها) را مدیریت کردید؟

رما: تقریباً غیرممکن است که همه موارد را منتشر کنید و خوانده شود. بنابراین باید نظرات افرادی که صلاحیت بیشتری برای مطالعه مقالات علمی دارند را پوشش دهید.

منداویلی: این موضوع آسان نبود. من خوش شانس هستم که در اتاق خبری کار می کنم که خبرنگاران زیادی در آن حضور دارند. بعضی از موارد خاص مثل ایمونولوژی را با دقت بیشتری پیگیری کردیم. برای نمونه سعی کردم روی موضوع محدودی تمرکز کنم و انرژی بگذارم.

کلوئه: نمی توان همه چیز را دنبال کرد، اما ما به صورت تیمی کار می کنیم. تمرکز هر یک از ما روی موضوع متفاوتی است یعنی هر کس روی یک موضوع محدود کار میکند. توییتتر نیز به ما کمک زیادی می کند زیرا از طریق این شبکه اجتماعی بسیاری از افراد کلیدی را دنبال می کنیم. ما فیلترهای زیادی برای انتخاب موارد مرتبط داریم.

تامار: این کار سخت است. یکی از راه هایی که سعی می کنم انجام دهم فیلتر کردن موضوعات است. به طور مثال در مورد آنچه مورد علاقه خوانندگان محلی است، فکر کنم. این بدان معنی است که روی آزمایشات بالینی محلی با واکسن ها و مواردی از قبیل تمرکز کنم. من در لیست نامه های مجلات بزرگ تحقیقاتی هستم، اما اغلب آنچه اتفاق می افتد، حتی اگر چیزی جالب به نظر برسد، یک پیشرفت بزرگ دیگر در آفریقای جنوبی وجود دارد، که آن را از سر راه خود خارج خواهد کرد. همانطور که در گزارش دهی HIV در آفریقای جنوبی در سال ۲۰۰۰ بود.

دوم: تحولات با سرعت بالایی رخ می دهند. در مورد ایجاد توازن بین نیاز فوری به اطلاع رسانی عمومی و گزارش دقیق از علم چه می کنید؟

منداویلی: در ابتدا قطعاً بسیار چالش برانگیز بود. من به متخصصانی اعتماد کردم که به من بگویند «این یک موفقیت بسیار بزرگ است» یا نه «این هنوز در حد حدس و گمان است». همه ما به ژورنال های خاصی اعتماد داریم که از کیفیت بالایی برخوردار هستند، اما در طی همه گیری این کار سخت بود. مقالاتی در مجله پزشکی نیوانگلند و لنست منتشر شده است که واقعاً در برابر زمان مقاومت نکرده اند. بنابراین، پیچیده تر شده است. اما به طور کلی بسیار مفید است که همزمان بررسی خود را انجام دهید.

کلوئه: ما گاهی اوقات این بحث دشوار را داشتیم که آیا باید مثلاً از یک مدل خاص که از طریق سیستم عامل [پیش از چاپ] منتشر شده استفاده کنیم یا فقط منتظر بمانیم تا بررسی شود. اما شاید در این بین، رقبا از اطلاعات خود استفاده کرده باشند و ما تنها رسانه ای هستیم که از آنها استفاده نمی کنیم. بنابراین ایجاد این تعادل دشوار است.

ریگتی: مردم در خانه های خود قرنطینه شدند. آنها بسیار مضطرب و منتظر جواب یا سیگنال وجود دارو یا واکسن در گوشه گوشه ی دنیا هستند. ما باید با خوانندگان صادق باشیم. من همیشه در متن هایی که می نویسم از جمله هایی مثل «این اولین قدم است که می تواند ما را به سمت یک دارو سوق دهد» یا «علی رغم نتایج موجود در سلول ها [که بسیار هیجان انگیز هستند] کمتر از ۱۰٪ داروهای موثر بر سلول ها نیز بر روی انسان تأثیر می گذارند.» استفاده میکنم. ما باید اطمینان داشته باشیم که انتظارات غلطی به مردم نمی دهیم.

تامار: من به راحتی در مورد برخی عدم قطعیت ها درباره کووید ۱۹ بحث می کنیم، یاد می گیریم و با دانشمندان صحبت می کنم. از برخی جهات نیز با گزارش های دیگر تفاوتی ندارد. من در طول کار حرفه ای خود به عنوان روزنامه نگار هرگز با این حد از سرعت کار نکرده ام.

راما: در این مورد فشار ویراستاران وجود دارد. اگر مقاله ای [در مورد موضوعی با اهمیت] منتشر شود، آنها می خواهند که به گزارش تبدیل شود. به عنوان مثال پلاسما درمانی. حتی قبل از انجام هرگونه مطالعه مناسب ما بسیاری از دولتهای [ایالتی] را در اینجا تحت فشار قرار داده بودیم. تبلیغات گسترده ای صورت گرفت و وزیر بهداشت در مورد آن صحبت کرد، تا این حد که مردم فکر می کردند این یک درمان معجزه آسا است. بنابراین رسیدگی به این موارد بسیار دشوار است زیرا در لحظه ای که برخی مطالعات نشان می دهد که پلاسما خوب است، حتی اگر مطالعه بسیار ضعیف باشد، سردبیران بسیار هیجان زده می شوند. واقعاً دشوار است که به آنها بگویید نمی توانید این موضوع را قبل از مطالعه و قطعیت بیشتر منتشر کنید، چرا که برای خوانندگان ما آسیب زا خواهد بود و به آنها امید کاذب می دهد. آنها به شما می گویند بله البته، شما باید تمام موارد را در نظر بگیرید. اکنون رونوشت در اختیار شماست، اما قرار دادن خبر اینگونه نیست. بنابراین اگر موضوع در صفحه اول قرار دارد، از قبل بیش از حد استفاده شده است. حتی اگر بگویید که من

تذکراتی را در نسخه آورده ام شما در همین حال نیز بر بسیاری از خوانندگان خود تأثیر می گذارید.

سوم: در مورد رسیدگی به گزارش های متناقض و عدم اطمینان درباره ویروس وضعیت چطور است؟

اپروا: به عنوان یک نویسنده علوم، شما یاد می گیرید که نسبت به هر دانشمندی که می گوید همه پاسخ ها را دارد، خصوصاً در چنین شرایطی بسیار احتیاط کنید. بنابراین منابع اصلی من همه افرادی هستند که نه تنها در دانستن آنچه می دانند تبحر دارند، بلکه در گفتن آنچه که نمی دانند بسیار صادق و صریح و محتاط هستند - همان چیزی که در حوزه خود به طور کلی نمی دانند.

کلوئه: این واقعاً یک چالش بود. در لوموند ما شبکه ای از دانشمندان بسیار معتبر داریم. مسئله دشوار این بود که مدتی طول کشید تا فهمیدیم که برخی از متخصصانی که روی کاغذ صداهای بسیار معتبری و خنثی داشتند، در واقع چندان بی طرف نبودند و چیز دیگری را در ذهن داشتند. یعنی یک علاقه خاص یا عقاید سیاسی داشتند که بر آنچه که هستند تأثیر می گذارد. به عنوان مثال، بعضی از پزشکان در مورد استراتژی مقابله با کووید نظرات مختلفی دارند. ما این بحث و جدال بزرگ را در مورد هیدروکسی کلروکین در فرانسه داشتیم.

رما: اقدامات زیادی توسط دولت اتخاذ شده است تا مردم احساس خوبی کنند. یک مثال بسیار خوب، سمپاشی با مواد ضد عفونی کننده در افراد است. ما دانشمندانی داشتیم که برای ورود به بیمارستان تونل های ضد عفونی ایجاد می کنند و می گویند اگر اسپری کنید به ضد عفونی کردن فرد کمک کند، در حالی که کووید در بدن افراد است و آن را حمل میکنند. بنابراین انجام چنین

کاری منطقی نیست. اما این کاری است که دولت ها دوست دارند انجام دهند. ممکن است مبتنی بر علم نباشد، اما آنها اهمیت ایجاد باور مردم در انجام کاری را درک می کنند. نحوه رسیدگی به بیماری همه گیر به همان اندازه که مربوط به علم است به سیاست نیز مربوط می شود. شما فقط با علم نمی توانید با چیزی مبارزه کنید.

چهارم: ما همچنین دانشمندانی را دیده ایم که قبل از اینکه سوالات توسط شواهد حل شود نظر می دهند یا بخشنامه های دولتی که کاملاً با توصیه های علمی همخوانی ندارند. چگونه با آن کنار آمدید؟

اپروا: در چنین زمانی نیاز هست که نسبت به همه و همه بدبین باشید و هر گزاره ای را بررسی کنید. این موضوع در مورد نگاه کردن به اکثر نظرات نه در مورد یک شخص صدق می کند. همچنین مهم است که از متخصصان مناسب استفاده کنید. نکته ای که من دیدم خصوصاً در روزهای ابتدایی که همه ما پیگیر منابع بودیم این بود که در برخی از مقالات از افرادی نقل شده است که تخصصی برای صحبت در این مورد ندارند.

کلوئه: همکاران من بحث درباره پروفیسور رائلت و هیدروکسی کلروکین را پوشش دادند. ما در مورد میزان پوشش دهی بحث های زیادی داشته باشیم. از نظر علمی اکثر متخصصان می گویند که اثربخشی برای این روش درمانی ثابت نشده، ما هنوز به مطالعات بیشتری نیاز داریم و باید در روش های درمانی بسیار محتاط باشیم. اما این افراد در صحبت از چگونگی مدیریت بحران همه گیر بسیار ماهر بوده است. این موضوع در فرانسه بسیار پر سر و صدا بود. برای ما بسیار دشوار بود که به آن موضوع به عنوان خبر نپردازیم، حتی اگر از نظر علمی کاملاً شایسته این سطح از پوشش نباشد.

ریگتی: من همیشه سعی می کنم اجماع علمی در مورد یک منطقه خاص را بدون در نظر گرفتن نظر یک دانشمند یا دولت درک کنم. وزارت بهداشت در برزیل در ماه مه تصمیم گرفت کلروکین را به طور رسمی در درمان کووید ۱۹ استفاده کند، بدون اینکه هیچ مدرک علمی اثربخشی آن را اثبات کند. رئیس جمهور بولسونارو اظهار کرد که او به بیماری کووید ۱۹ مبتلا نخواهد شد زیرا زمانی ورزشکار بوده است، ویروس یک "آنفولانزای ساده" است و لزوماً مجبور به انزوای اجتماعی و غیره نیست. ما باید اجماع علمی تقریباً همه اعلامیه ها را تأیید کنیم.

تامار: یکی از گفتگوهای اتاق خبر این بوده است که دقیقاً توصیه هایی که دانشمندان به دولت می کنند چیست و چگونه می توان از کدورت موجود در فرآیندهای تصمیم گیری دولت استفاده کرد؟ زیرا بسیار مبهم بوده است. بدیهی است که هر دولتی لازم است اولویت های رقابتی خود را بسنجد. اما روشی که دولت آفریقای جنوبی درباره صحبت از علم در نظر گرفته غالباً این لحن را دارد که "آه ، البته ما به دانشمندان گوش می دهیم" و سپس مشاوران نشان می دهند که بعضی اوقات این کار را نکرده اند و سایر گروه های علاقه مند در درجه اول هستند. بنابراین یک تردید سالم در اتاق خبر من وجود دارد.

رما: ما شورای هند را برای تحقیقات پزشکی داریم، که نهاد برتر تحقیقات علمی در هند است. رئیس این شورا عضوی از جلسات توجیهی منظم دولت است. اما بسیاری از مواردی که آنها گفتند با واقعیت مطابقت ندارد. فکر می کنم تازه ماه گذشته بود که هند سرانجام اعتراف کرد که انتقال بیماری در جامعه گسترده شده است .

بنابراین گاهی کاملاً انکار وجود دارد و فکر می کنم روزنامه ها کمی ایمن بازی می کنند.

شما نمی گوئید این موضوع دروغ است بلکه میگوئید یک جمله گمراه کننده است. رسانه های قدیمی مانند روزنامه ها و تلویزیون نسبت به رسانه های دیجیتال در خصوص موضع گیری منفی همه جانبه در برابر آنچه دولت ممکن است بگوید مردد هستند.

پنجم: در مورد پیش چاپ ها چطور؟ آیا شما مجبور بودید گزارش خود را برای پوشش این مقالات تنظیم کنید؟ آیا انتظار دارید که پوشش پیش چاپ فراتر از همه گیر ادامه یابد؟

اپروا: قطعاً نگاه به پیش چاپ متفاوت بود. از آنجا که پیش چاپ ها از طریق بررسی همتا انجام نشده است، حتی به نوار بالاتری نیز نیاز دارند. این امر در اوایل واقعاً امکان پذیر نبود زیرا همه چیز پیش چاپ بود و مجلات نیز نمی توانستند پیشرفت کنند. اما حالا که اوضاع کمی کند شده است، من در مورد پیش چاپهایی که پوشش می دهم بسیار انتخابی تر عمل میکنم. من معمولاً فقط موارد از پیش تهیه شده گروه هایی که شهرت خوبی دارند و کارهایی که به نظرم به طریقی فوق العاده جالب یا مهم است را پوشش می دهم.

پوشش پیش چاپ حتی قبل از این نیز در حال افزایش بود، فقط همه گیری سرعت و سرعت مشاهده پیش از چاپ را بیشتر کرده است. به ویژه زیست شناسان از زمان آغاز همه گیری بسیار راحت تر اقدام به انتشار نسخه های چاپی می کنند. این روند احتمالاً ادامه خواهد یافت و من فکر نمی کنم که این چیز بدی باشد. تقریباً شبیه مرور همتا در زمان واقعی است.

کلوئه: قاعده مقاله ما این است که فقط از علمی استفاده کنیم که توسط همکاری بررسی شده باشد. بنابراین، استفاده از پیش چاپ بسیار جدید بود. اما وقتی اوضاع کند شد، ما روش خود را

تغییر دادیم و کمتر از نسخه های پیشین استفاده کردیم. همچنین برای برخی از پیش چاپ ها پس از آن نسخه منتشر شده را بررسی کردیم که آیا تفاوت معنی داری وجود دارد. حداقل در یک مورد گزارشی در این باره دادیم.

فکر می کنم ما به استفاده از آنها ادامه خواهیم داد زیرا کارها خیلی سریع پیش می روند. ما همیشه در مورد پیش چاپ هایی که از منابع معتبر یا افرادی که نمی شناسیم احتیاط می کنیم. زیرا بدیهی است که ابزار کمتری برای ارزیابی کیفیت کار داریم.

ریگتی: من هرگز گزارشی راجع به همه گیری تهیه نکردم. اگر این کار را انجام می دادم، حتما بیشتر مراقبت می کردم تا روشن کنم که این نتیجه قابل اعتراض است. اینکه چگونه با علم آن منطقه منطبق است و غیره از نکاتی هست که به آن توجه میکردم. برخی از روزنامه نگاران این کار را بسیار خوب انجام داده اند. اما اکثر روزنامه نگاران پوشش دهنده بیماری همه گیر در برزیل هیچ گونه سابقه علمی ندارند، بنابراین انجام آن مشکل است.

تامار: صادقانه بگویم که قبل از شیوع ویروس کرونا من به سختی می دانستم که این موضوع حتی یک مسئله است. از زمان کووید ۱۹ به آن توجه میکنم و از آنها عبور نمی کنم. وقت و منابع لازم برای انجام این کار را ندارم. علاوه بر علوم، موارد زیادی راجع به سیاست بهداشت دولت و سیاست های پیرامون بهداشت را عنوان می کنم. بیشتر مایل هستم که به دنبال آنها بروم تا منبع را بررسی کنم.

رما: من آن نوع فشار را برای گزارش در مورد پیش چاپ ندارم. نسخه های چاپی پیش از این منتشر می شدند و هنوز وقت دارید که در واقع با افراد دیگر صحبت کنید تا از آنها سوال کنید آیا این موضوع معتبر است؟ هنوز می توانید تصمیم بگیرید که آیا می خواهید آن را گزارش دهید. من نمی دانم که هنوز درباره این موضوع فوریت زیادی وجود دارد.

ششم: چند گزارش حاکی از سوگیری در مصاحبه با مردان در خصوص ویروس کرونا وجود دارد. آیا این را قبول دارید؟ به نظر شما چه چیزی پشت آن است؟

اپروا: من فکر می کنم این ترکیبی از عوامل است. مردانی می توانند کمی راحت تر با روزنامه نگاران صحبت کنند زیرا آنها شریک زندگی دارند که از بچه ها مراقبت می کنند. همچنین یک تفکر پسرانه قدیمی وجود دارد که مردان تمایل دارند توصیه کنند و راحت تر خود را تبلیغ می کنند. بنابراین نام آنها را بیشتر مشاهده می کنید.

جنبه ی دیگری نیز وجود دارد که زنان نمی خواهند آنجا باشند زیرا مجازات های بزرگتری در نظر گرفته شده است. اگر آنها اشتباه کنند، اگر اشتباه صحبت کنند یا از شخص دیگری در این زمینه انتقاد کنند، این می تواند عواقب بسیار بیشتری نسبت به دانشمندان مرد سفیدپوست داشته باشد.

کلوئه: ما قطعاً در طی همه گیری کرونا با مردان بیشتر از زنان مصاحبه کردیم. ما مردان زیادی در زمینه بیماری های عفونی داریم. اما این تنها دلیل نیست. به تجربه من زنان کمتر از مردان در دسترس هستند. آنها احساس می کنند وقت ندارند یا آنچه را که آنها می گویند مهم نیست. مردان حتی اگر بعضی اوقات در این زمینه تخصص ندارند اما تمایل بیشتری دارند که خود را

مطرح کنند. ما خیلی زود به این موضوع پی بردیم و شاید در ماه آوریل یا اوایل ماه مه سردبیر ما یک ایمیل برای همه روزنامه نگاران در لوموند ارسال کرد و گفت که ما باید تلاش بیشتری کنیم تا با زنان بیشتری مصاحبه کنیم. مطمئن نیستم که خیلی کار کرده باشد. حتی اگر تلاش کنم، در کارهای روزمره من بیشتر از زنان، مرد هستند.

ریگتی: بله! این پدیده انحصاری همه گیر نیست، اما به دلیل کرونا بدتر شد. دانشمندان زن در برزیل تمایل زیادی به گفتگو با روزنامه نگاران ندارند. در پایان بسیاری از آنها یک رئیس بخش (مرد) یا یک مشاور (همچنین مرد) منصوب می کنند تا در مورد کار خود صحبت کنند.

تامار: درست است که بیشتر از زنان، از مردان نقل قول می شود و آنها بیشتر مصاحبه می کنند؛ اما این فقط مختص کرونا نیست. خبرنگاران تمایل دارند به سالخورده ترین فرد برای اظهار نظر مراجعه کنند و اغلب موسسات ما را به سمت آنها راهنمایی می کنند. برای جستجوی آگاهانه صداهای جدید زمان و تلاش لازم است. من این کار را زمانی انجام می دهم که وقت داشته باشم، اما بیشتر اوقات در حال کار بر روی موضوعاتی هستم که زمانم محدود است و افرادی که از آنها نقل قول می شوند به سادگی تابعی از کسانی هستند که مایل و قادر به اظهارنظر در کوتاه مدت هستند.

رما: فکر می کنم ۸۰ درصد افرادی که سلامتی را پوشش می دهند زن هستند. آنها از انحراف جنسیت در متخصصان بسیار آگاه هستند

هفتم: آرزو می کنید دانشمندان در مورد روزنامه نگاری چه اطلاعاتی داشته باشند که می توانست باعث بهبود روابط کاری در زمان بحران شود؟

اپروا: برخی از دانشمندان این اشتباه را دارند که فکر می کنند روزنامه نگاران شریک زندگی آنها در به دست آوردن اطلاعات در مورد علم هستند و این یک سوء تفاهم است. دانشمندان و روزنامه نگاران می توانند به تعبیری با هم کار کنند، اما روزنامه نگاران نه دوستان دانشمند هستند و نه شریک زندگی آنها. ما واقعاً آنجا هستیم که آنها را مسئول بدانید (آنها به عنوان متخصص پاسخگو باشند). خیلی خوب میشد اگر دانشمندان می توانستند بفهمند چه چیزهایی برای همکارانشان جالب است و چه چیزهایی برای خواننده مفید است که بدانند. اینها بعضی اوقات یک چیز نیستند.

کلوئه: آنچه دانشمندان گاهی اوقات به سختی درک می کنند این است که ما برای مخاطبان بسیار زیادی می نویسیم. در بین خوانندگان ما البته دانشمندانی داریم که می توانند جزئیات را درک کنند. اما بیشتر آنها تجربه و زمینه آن را ندارند و ما باید زبان علمی را ترجمه کنیم. ما باید اطمینان داشته باشیم که مردم واقعاً موضوع را درک می کنند. این کاری است که برخی از دانشمندان بسیار خوب انجام می دهند ، [اما] برخی از آنها بسیار بی میل هستند.

ریگتی: هر چیزی کمک خواهد کرد! در برزیل دانشمندان با مطبوعات آشنا نیستند. آنها آموزش یا پشتیبانی نهادی برای اختصاص وقت به روزنامه نگاران ندارند. بنابراین روزنامه نگاران برای درک یافته ها و گفتگو با دانشمندان تلاش می کنند. من خیلی دوست دارم که دانشمندان درک کنند روزنامه نگاران باید سریع در مورد موضوعات مختلف در روز به روشی روشن برای مخاطبان زیادی بنویسند.

تامار: برای دانشمندانی که از قبل رابطه کاری با روزنامه نگاران ندارند این منطق بسیار دشوار است. آنها به طرز باور نکردنی از اینکه آنها اظهاراتشان به اشتباه منتقل یا سوء تفاهم شود می

ترسند. بعضی از ترس ها موجه است، اما ممکن است دشوار باشد که به کسی دسترسی نداشته باشید و قدر به گفتگو با کسی نباشید. بسیار دشوار است که یک رابطه صمیمی را از طریق یک لنز (دوربین) در یک کنفرانس مطبوعاتی داشته باشید. اما این که مکالمات طولانی تر باشد، به من به عنوان یک روزنامه نگار کمک می کند تا در مورد موضوع بیشتر بدانم.

رما: من شنیده ام که چند متخصص از این موضوع شکایت دارند که روزنامه نگاران در آخرین لحظه تماس می گیرند و انتظار دارند همه چیز را کنار بگذارند و با آنها صحبت کنند. بسیاری از روزنامه نگاران گزارشگر روزانه هستند. بنابراین آنها عصر می آیند زیرا این داستان ممکن است بعضی اوقات در بعد از ظهر شروع شود و سپس شما باید یک متخصص را بگیرید تا در مورد آن نظر دهد. من نمی دانم که آیا بسیاری از کارشناسان می فهمند که این به دلیل مغرور بودن روزنامه نگاران نیست، بلکه این فقط نحوه جریان چرخه خبر است. این همیشه یک موضوع دردناک است که بسیاری از متخصصان مشهور حاضر به گفتگو نیستند زیرا آنها از آینده شغلی خود ترسیده اند و اگر آنها از دولت انتقاد کنند شاید به کمیته بعدی که دولت تشکیل می دهد اضافه نشوند. این موضوع در زمان بیماری کووید ۱۹ شدیدتر شد. ما دو دانشمند بازنشسته داشتیم که همه از آنها نقل قول می کنند. آنها چیزی برای از دست دادن ندارند. اما این بدان معنی است که شما صحبت های همان افراد را بارها و بارها می شنوید.

هشتم: آیا در پوشش - کووید ۱۹ چالش دیگری وجود دارد که به اندازه کافی در مورد آن صحبت نکرده باشیم؟

اپروا: وجود اطلاعات نادرست دیوانه کننده بود و تلاش برای مقابله با آنها واقعاً طاقت فرسا است. همچنین گزارش دادن در مورد موضوعاتی که باعث احساساتی شدن، عصبانیت، ناراحتی و

افسردگی در افراد می شود واقعاً دشوار بود. این یک بیماری همه گیر است که مردم را بسیار حساس کرده است، بنابراین گزارش دادن مواردی که حساسیت مردم را بیشتر میکرد بسیار دشوار بود.

کلوئه: بزرگترین چالش فاصله ها بود. دسترسی به هر مکانی به عنوان مثال بیمارستان ها یا موسسات علمی بسیار دشوار بود. تنها استفاده از کنفرانس های تلفنی یا ویدئویی برای خبرنگاران بسیار غیرمعمول است. این اولین بار در زندگی من است که باید با بسیاری از افراد سر و کار داشته باشم و هرگز آنها را نبینم. حتی برای مصاحبه هایی که سرراست هستند باید همین روش را ادامه می دادم. رفتن به آزمایشگاه، محل کار یا بیمارستان، فقط برای دیدن آنچه در اطراف مصاحبه کننده می گذرد و همچنین درک بهتر شرایط جالب است. ولی وقتی پشت میز خود مقابل رایانه هستیم، اطلاعات مشابهی نمی گیریم.

ریگتی: چالش بزرگ برای ما تأیید علمی گرفتن همه اظهارات دولت است. من طی دو دهه گذشته درمورد علم مطالبی می نوشتم و هرگز تصور نمی کردم که نیاز به بررسی و رقابت با اطلاعات رسمی داشته باشم! چند روز پیش، وزیر علوم اعلام کرد که یک داروی ضد انگلی (نیتازوکسانید) ممکن است بار ویروس کووید ۱۹ را تا ۹۵٪ کاهش دهد. آنها به همراه رئیس جمهور گفتند نیتازوکسانید "از نظر علمی بار ویروسی را کاهش می دهد". هیچ مدرک علمی برای آن وجود نداشت. نوشتن مطلبی که بگوید اطلاعات رسمی از وزیر علوم و رئیس جمهور هیچ مدرک علمی ندارد دشوار است. خوب ما هر روز این کار را می کنیم.

تامار: این موضوع نه فقط برای خبرنگاران حوزه علوم بلکه برای همه خبرنگاران مثل داستان حضور یک فیل بزرگ در اتاق است که نمیشود آن را نادیده گرفت. ماه هاست که وجود دارد و

بسیاری از روزنامه نگاران واقعاً تحت فشار هستند. این چیزی نیست که شما بروید و گزارش کنید که موضوعی آسیب زا است و سپس به زندگی عادی خود برگردید، چرا که ما در حالی که گزارش می دهیم زندگی هم می کنیم و کار روی زندگی ما تاثیرگذار است.

وما: بخش عمده ای از گزارشات ما فقط مربوط به علم نبود، بلکه تأثیر آن بر مردم بود، گزارش از افرادی که به دنبال مراقبت های بهداشتی هستند. شاید این مسئله در کشورهای دارای سیستم بهداشتی قوی چندان مشکل ساز نباشد، اما در کشوری مانند هند، چالش ها بسیار زیاد بود. گزارش این مسئله کاملاً مشکل بود زیرا ما با دولتی روبرو شدیم که نمی خواست بپذیرد افرادی تختخواب بیمارستانی ندارند، توانایی پرداخت هزینه درمان را ندارند و به دلیل نبود آمبولانس کافی برای بردن آنها به بیمارستان در حال مرگ هستند و ... این تدارکات و تأثیر واقعی بر روی افرادی که نیاز به مراقبت دارند، بخش بزرگی از گزارش را شامل می شود که فراتر از علم است.